Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پل د رهنما په پله که ږدې، نو هم دیده یې ږده
پټې سترګې پټې خولې په نورو پسې سیوري ځي

(۱)

دا بیت مې د ښوونځي له وخته په ذهن کې دی، هغه مهال یې شاعر را معلوم نه و، خو څو کاله وروسته راته څرګنده شوه چې دا رنګه شعرونه د استاد محمد صدیق پسرلي وي.

د استاد «غزلبڼ» مې څو ځله لوستی، په هر ځل لوستلو مې یې نوې دنیا موندلې ده، سږ کال چې مې بیا لوست، د ځان لپاره مې ځینې بیتونه په کتابچه کې تر ي ولیکل، وروسته فکر راسره پیدا شو چې راشه کمپیوټر ته یې کړه او د انټرنټ له لارې یې تر دوستانو هم ورسوه...

(۲)

استاد پسرلی دقیق شاعر دی، حکیم شاعر دی، له کلماتو سره یې احساساتي چلند نه دی کړی. دده شعر باید درک شي...

درک د حس تعبیر او تفسیر دی...

د پسرلي صاحب شعر یوازې په حس کولو باندې نه شو راغږولی.

دده پر شعر، فکر پکار دی.

باید معنا پکې کشف شي؛ ځکه معنا ادراکي شی ده...

استاد سیوري په خبرو راوستې... د تسلې په یوه جمله پسې یې سل ځله په زړه یادونه را چڼلې دي... د چنار په وچو لاسو کې یې دعا لیدلې... د حیا په وزرونو یې د رنګونو د الوتلو روایت کړی...

او بالاخره یې شعر لیکلی دی...

اروا یې دې ښاده وي!
مصطفی صفا
۱۳۹۵/۵/۲۰هـ ل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بڼ نه یو چې ومـو غوړوي د سرسبزی بهار
وخت لکه د سوال لمن بې ځایه غوړولي یو
(غ:۱۱۳۷)

هــره کــیسـه ډېـره ژر خــپــرېـږي په وزګارو کــې
ښايي چې د صور شپېلۍ تر نورو لومړی مړه واوري
(غ: ۱۱۳۰)

ژوند چې پسـرلیه لا مـنلي یو
ښايي د پولادو چیچل پاته وي
(غ: ۱٦۰)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېږ مې مدرسې ته د جلوو چې سر ور بېرته کړ
پیر د طریقت هم یو ساده ماشوم د حسن ؤ

(غ: ۹۰۰مخ)

چې مینه د انسان یې زړه کې نه شي ځایېدلای
له خدای سره د عشق پوچه دعوا یې یعنې څه؟

(غ: ۳۸۲)

پوه شــوم پســرلیه د عـزت په لار
سر کې د لښکر ځي علم پټه خوله

(غ: ۲۰٦)

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې را چې لاهو کړو مزاحـم فکـر
غم که مې غمخور لرلای غم څه و؟

(غ: ۲۲۶)

د مــنارونـو ارتفــاع لـه پـراته سـيوري پوښته
د حسن حد مگر معلوم شي په مقياس د مينې

(غ: ۷۰۹)

دا دوه عالمـــه کار او مـختصـــره زندگي
خو، حيف چې بيا هم تېره شي هدره زندگي

(غ: ٦٦٦)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو حيوان په ټول عالم کې سړی نه شو

دا انسان دی چې په خپله ځناور شي

(غ: ۱۷٦)

نه تنـــها نـالـه مـــو زيـــر او بـــم پـــورې تړلې ده

مـينې مو رشته په درســـت عـالـم پورې تړلې ده

دوه ورځــې ژوندون دې خــدايه دلته راکاوه ولې

يوه خـــوا، بله خـــوا يې چې عــدم پورې تړلې ده

څنګه به عيار کړې له شپو ورځو سره ذهن څوک

هــره خوشـــحالي يې په يوه غـم پورې تړلې ده

(غ: ۱۲۳۵)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوړ مقام چې هرڅه وي ناامنه وي
پاڼه چې څو پورته وي ژر الـوځي
(غ: ۴۹۲)

له زړه تر ژبې پورې لاره مې وه غرېو نیولې
ګیله مې هرڅو هڅوله خو په خوله رانغله
(غ: ۸۳۸)

زه به ستا د خـوږې ژبـې په وفـا څـه بـاور وکـړم
ډېر دروغ شته چې مخونه د رښتیا په پلو نغاړي
(غ: ۸۴۸)

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـدایزده تقاضا به وه د مینې که مـنشا د ناز
بې له کـومه جـرمــه لکه ستورې څړېدلي یو
هرڅو که سپرلیه سر ترپایه اور اوبه کړو عشق
بیا هم لکه شمې خــپلو پښو ته څڅېدلي یو

(غ: ۹۲۱)

هره یوه لحـظه مــې له بایللــو فــرصــتونو نه
دوړه شوه د لارې په اخیستي پل کې پاتې شوه

(غ: ۹۱۴)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترڅو چې لار وي پاتې د جرس غوندې سپرلیه
فـریاد د سـوي زړه دې تر هـغـو مـه کېنوه

(غ: ۱۱۴۳)

ګومان د مـازیګر د سـیوري مـه کـوه په مـا
چـې قـد بـه یې د نـورو په نـګاه کې لویوم
د خم په پښو کې رغړم که مې کین ووځي له زړه
دا یو ثواب په غـبـرګه د ګـناه کـې لـویوم
په سهوه مې ډېر مه نیسه د سـوي زړه مالکه
ځـو تـانـدې تجـربـې په اشـتباه کـې لویوم

(غ: ۸۲۰)

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوخ ماشومان کوربانه باسي د مېلمه له خونې
چې ياد دې راشي اسويلي باسمه ستا له غمه

(غ: ۸۰۴)

مـه وهـه بـېـواکه چـيـغې، سـر له کاڼو مه وهه
واوره به خدای ويلې کړي، آبشاره ته به پاته يې

(غ: ۷۹۱)

راغلو له عدمه، خــو په هر قدم
ګورو، عدم بيا غېږه پرانيستې ده

(غ: ۷٦۷)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په څه هوس، په کوم هدف، د څه لپاره درومو؟
د هېرې سیمې مسافـــر، په ورکه لاره درومو
په دې ساحل کې مو د ژوند نښانې ونه لیدې
لـکـه د بحــر څـــپې بـېرته لــه کناره درومو
لیونې زړونه په پښو کړې د یوې منډې هوس
د برېبوکی په پله بېـدیا ته چې له ښاره درومو

(غ: ۹٦۲)

چې د ناز سروه مې د سترګو مخ ته ودرېده
له هغه وخته مې په زړه کې وه ولاړه چیغه

(غ: ۹۵۹)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه د تسلې جمــــله مې گــوتـو ته رانغــلله
سل ځلې مې ستا يادونه زړه کې را چنلي دي

(غ: ۹۸۴)

تل به لکه شـمه پـښه پر ځای سوځي
څوک مه شه گمراه په خپلو اوښکو کې

(غ: ۹٦۹)

ژبه مې شوه گونگه د جلوو بې شمــــېره ژبو ته
زه لکه د سين کاڼی د شور په منځ کې غلی يم

(غ:۹٦۰)

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه کړي په بې حســو څـه اثر کيسي
خاورو ته يو عـمــر وکړې لمر کيسي
سين له تللـو پرته څه لـــيدلي دي؟
درست عمر يې اورو د سفر کيسي

(غ: ۸۵۴مخ)

په مړينه مې هم نه لوېږي اوس زړه ته هوسايي
چــې ژونـد لـکه سېلاب په اضــطراب تــېروم

(غ: ۸مخ)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا لاره به ګوري، د وفا په انتظار به وي
سل ځلې که شنه وابښه زما له ګوره ووتل

(غ: ۷۴۶)

د ژوند پاڼې بې لوستو اړوم په دغه فکر
چې مرګ به د بل فصل ابتدا وي که به نه وي؟

(غ: ۷۳۵)

سکوت د نيمې شپې چې مې په سر اخيستى دى
آرام مې لکه سين رانه بستر اخيستى دى

(غ:۷۳۲)

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو نفس ژوندون ته څومره لومې وي
هر پلـو چې ګورو قفس اېښی دی
(غ: ۵۸۳)

د چا د کور مخ ته به ناخي لکه زڼی طاووس
د چا په ګور به ږدي ګلونه په زړه سټړی بهار
(غ: ۱۲۴۳)

څه ځای د حیرانۍ نه دی چې ګاز هم اوبه کېږي
مــړو اوښــکو ته مــې وګوره آواز هم اوبه کېږي
(غ: ۱۲۱۳)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته، تر پرتو کاڼو د لارې دوړې ښې ښکارې
نـه وینم د پورتـه الـوتلـو زور په تیـږو کـې
(غ: ۹۳۵)

د فوارې په پله مې پیل کړ د غوښتنو سفر
په هر قدم مې ښکته پښو ته رالوېدلی یمه
(غ: ۹۳۱)

وهم د سفر د سین څپې وارخطا کړې دي
ځکه بدرګه ورسره استوم یو څو اوښکې
(غ: ۹۲۷)

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه کې چې وکړي څوک اودس په خپلو اوښکو
لمـونځ يې ادا کـېږي، په ولاړو لکـه شـمه

(غ: ۸۸۹)

شور مې شاته پرېښود چې د ژوند له ښاره ووتم
پټه خـوله لـه ښـاره لکـه تللـې لاره ووتم

(غ: ۱۰۴۹)

اوښکې يې مه ګڼه سېلاب شو، د زغم بند يې يووړ
زړه کـې تنهاکـو چـې د عـمـر لـه آزاره ژړل

(غ: ۱۰۳۹)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په یوه شپه غم نه ارزي گرده ژوندون
د نیمـــې لارې مــل، نامرده ژوندون
ترخـــو به ځــان ورپـورې ونښــــلوو
لمــن خــنـدې آخـر له گرده ژوندون

(غ: ۴٦۴)

د زمـــانې بهـــیر که څه هـــم مــخ پر وړانـدې درومي
خو ژوند یو سیل دی چې څو ځي هغومره لاندې درومي

(غ: ۴۹۳)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تېرى بخښلاى نه شي مينه په درشل د ناز

خپلو بې فكريو ته چې كله د خداى كړه وايو

(غ: ۹۲۲)

څه ښويه آيينه نه يم چې هر څه دې كړم هېر

يادونه دې په زړه باندې كـــــيندلي گـرځوم

(غ: ۹۳٦)

ورک وي چــې تنها وي په اسبابو متكي خلک

چا وي چې پيدا لكــه مېږى سپكې وزرې كړه

(غ: ٦۴۸)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سلو ژبو چې سوسن په بڼ کې پټه خوله ؤ
پوه شوم د خپل ښایست نشه اخلي له ګله ژبه
دومره چې ژر ژر په هر دم په بله بله اوړي
ته وا زده کړې یې له خپل خواره وربله ژبه
که روښې اوښکې دې سپړلیه ترجماني نه شي
پټو دردونو ته لفظونه لري کله ژبه

(غ: ۴۴۲)

هیلې زړه ته راشي، خو په شمار یې کله پوه نه شوم
دا وحشي کوترې چې خو شمېرې الوتلې وي

(غ: ۵۲۶مخ)

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېر يې کړل سپرليه ظالمان په موږ

واک چې د مظلوم ګوتو ته ورغی

(غ: ۳۹۹)

د مـراد مـزله تـه هـرڅـوک ورنـژدې شو

يو پښتون لکه ميخ شوی ټغر پروت دی

(غ: ۷۰)

چې په خپله دې تور کــړی د خـپل آل مخ

اوس د سيوري غوندې مښه په دېوال مخ

(غ: ۵۷۵)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکــه آواز د آرزوګانـو په هــوا درغلــم
لکه سېلاب بېرته په خپله غاړه ورم جنازه
(غ: ۱۱۰۳)

چې د وینا فرصت یې راکړ حـــیادارو لـېمو
په غلبېل زړه کې مې یوه ګیله هم پاته نه وه
(غ: ۱۰۹۴)

د صـــحرا لوی زړه یې ساتلی شي راز
مجنون چې پټې کړې له ښاره سترګې
(غ: ۱۰۷۶)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســترګې د ګلــونو مــې سحــر واړه لنـــدې ليـدې
دا خـنګه دستور دی چې تر پيښې يې غم وړاندې وي
ځــان ګــڼو يـوازې چــې د مــرګ په پـوله وخــېژو
وبه ګــورو مــوږ نه به هــم زښـته عالم وړاندې وي
(غ: ۱۲۷۷)

نرم زړونه بويه د لطيف حسن ساتلو ته
ډېر دي آيينې کې د ادا ګلونه وکـرل
(غ: ۸۹۸)

(c) ketabton.com: The Digital Library

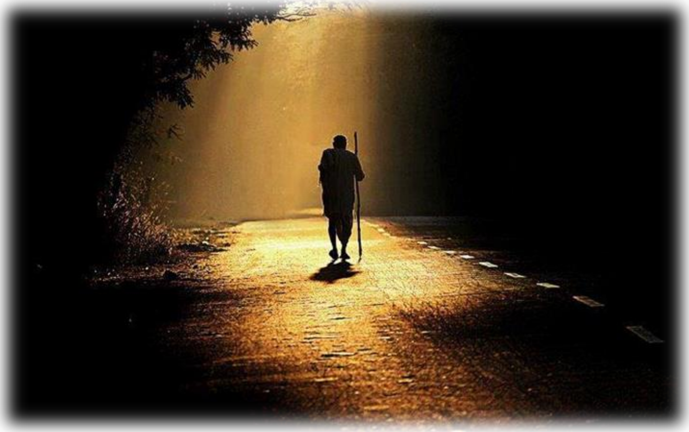

څه سیوري نه یو چې غرمه تللي، ماښام راګرځي

چــې مــو لــه چــا زړه لټېدلی لکه ساه تللي یو

(غ:۱۲۵۲)

که خوښ یو که ناخوښ یو ورسره شاربو به اړ یو

چــې غــاړې ته راولــوېده تر ګـــوره زنـدګي

(غ: ۱۲۴۹)

دنـیا او عقـبا دواړه وي پرتې پوله پر پوله

خو دومره لږ واټن هم د کلونو مزل غواړي

(غ: ۱۲۶۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند څه ؤ؟ پس له عمره ایله اوس دومره شوم پوه
چـې اخـیستې مـې پـه خـپلو اوږو خپله جنازه وه
(غ: ۵۵۵مخ)

خیر که آباد نه شوم، مه مې کړې په خوله د بل
چېرته د پسه خپله ساه، چېرته د قصاب پوکل؟
(غ: ۳۴۲)

سـپرلـیه داسـې غلط بینو رانـه ورکـه کـــړه لار
کوم چې پېریان ورته ښکارېږي، خو انسان نه ویني!
(غ: ۲۸۹)

(c) ketabton.com: The Digital Library

یعقوب که په خپل زوی پسې شو ړوند عجبه نه ده
کـیسه کـوه د هــغه چــې ولــس پســې ړندېـږي
(غ:۱۱۲۲)

پټه خوله فریاد د زړه د زړه غوړونه ښه اوري
سوي نفــسونه مې هم ســتړي جرسونه دي
(غ: ۱۱۱۰)

خاخکي د باران نه یو چې سیل شو، ځو
ســتا په لــوري خـوند کـوي تنــها سفر
(غ: ۱۲۸۶)

(c) ketabton.com: The Digital Library

 څو بلې شمې به ترې وبوټېږي
د تا په غــولي کـه يو پل وکرم

(غ: ۱۲۶۲)

ښايي له خــاورو يې تر حشره زقوم وبوټوي
که مې له ځانه سره يوسم ګور ته دا غمونه

(غ: ۴۵۰)

تشه دعا چې عمل نه وي غـولـول دي د ځان
د چـنار پاڼو ګـورئ وچ کـړل په دعـا لاســونه

(غ: ۱۱۳۳)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند یوه پېچــلې مــعما وه، مـرگ یې بلـه غـوټه
نه څوک د مینې په راز پوه شو، نه په راز د حسن

(غ: ۸۰۸)

درست عمر مې غم نه دی سرېدو ته زړه ورکړی
بیا هــم لکــه دېـوال د بټـی خــام پاته یمه

(غ: ٦٧٨)

له ځانه وتای نه شم، چا ته ورشـم، چــېرته لاړ؟
درست عمر په خپل زړه کې د آرزو پلونه وهم

(غ: ۱۱۴۸)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د استغنا سما او زه د تمنا دنیا
نه پوهېږم خدایزه چې په څه سره ملګري یو؟
(غ: ۲۴۸)

مې مګر غمونه زموږ پاک په غاړه واړوي
سېل شي یو جهان خلی خاشاک په غاړه واړوي
(غ: ۷۰۳)

پردېسی چې وچه پاڼه د خزان کړم
جنازه مې مګر باد په اوږو واخلي
(غ: ۶۹۸)

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد محمدصدیق پسرلی

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library